

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Før vi går over til næste sag på dagsordenen, vil jeg gerne meddele, at jeg håber, vi kan nå at behandle denne og den følgende samt den sidste sag på dagsordenen i dag, men at jeg regner det for udelukket, at vi kan nå behandlingen af sagerne nr. 8 og 9: Anden behandling af forslag til lov om kommunal udligning og første behandling af forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen. Behandlingen af disse to lovforslag må så udsættes til i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om realkreditinstitutter.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 159) findes i tidenden sp. 4967, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2279).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Sigsgaard og Kjær Rasmussen:

Til § 9. Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

„Stk. 3. Til privatejede udlejningsejendomme, hvortil byggetilladelse er givet efter 1. januar 1971, kan der ikke ydes lån.“

Bemærkninger.

Forslaget tilsigter efterhånden at afskaffe privateje af udlejningsejendomme. Vedtages det, vil forslagsstillerne til 3. behandling foreslå de nødvendige konsekvensændringer, herunder en sådan forøgelse af rammen for det almenyttige byggeri, at en rimelig stigningstakt i det samlede boligbyggeri opnås.

Fristen 1. januar er valgt for at undgå, at private taber væsentlige beløb på vidt fremskredne byggeprojekter, der efter forslaget ikke vil være basis for at gennemføre.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kampmann: I socialdemokratiets ordførertaler i forbindelse med dels forslagene af 9. december 1969, dels realkreditforslaget, som kom til behandling i folketinget i april, tilkendegav vi, at vi nærede en betydelig betænkelighed ved en række punkter i realkreditforslaget. Blandt de vigtigste af disse var: For det første at forslaget ikke gav sikkerhed for en tilstrækkelig strukturrationalisering af den eksisterende realkredit. For det andet at styringsmulighederne over for realkreditinstitutionerne var for beskedne. For det tredje at man med en regulering af realkrediten kun opnåede at regulere en lille flig af det samlede kapitalmarked. For det fjerde at det almenyttige byggeri gennem en nedsættelse af lånegrænserne ville få sin finansielle status forringet. For det femte at kommunerne ville blive særlig hårdt ramt ved de nye restriktioner af deres lånemuligheder.

Som bekendt er der indgået et femkantet forlig om realkrediten. Socialdemokraterne er gået med til dette forlig, fordi vi gennem ændringsforslag til realkreditlovforslaget har set en lang række af vore hovedsynspunkter imødekommet, således som jeg lige har fremhævet, og som det vil fremgå af det følgende.

Der bliver inden den 1. januar 1975 sikret låntagerne adgang til enhedsprioritering, hvorved et forbrugervenligt realkreditsystem vil være etableret.

Der sikres de ansatte en øget indflydelse, idet disse får en lovhjemlet adgang til at få oprettet samarbejdsudvalg til behandling af spørgsmål, som har en væsentlig betydning for de ansattes forhold, herunder påtænkte indskrænkninger i eller omlægning af instituttets virksomhed. Der skal også gives repræsentanterne for de ansatte adgang til at overvære og tage ordet på instituttets generalforsamling, ligesom de ansatte er sikret adgang til at kunne få deres problemer og deres synspunkter med hensyn til instituttets virksomhed forelagt for instituttets bestyrelse.

Afviklingen af kreditforeningsrepræsentanternes dobbeltstilling nedtrappes, som ønsket af os, fra 15 til 10 år.

Ud fra det synspunkt om, at det må være rimeligt med en egentlig lovgivning, der omfatter hele kapitalmarkedet, har udvalget opnået økonomiministerens tilsagn om